

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

قانون راجع به ترجمه اظهارات و اسناد در محاکم و دفاتر رسمی مصوب ۲۰ خرداد ماه ۱۳۱۶

قانون راجع به ترجمه اظهارات و اسناد در محاکم و دفاتر رسمی/

مصوب ۲۰ خرداد ماه ۱۳۱۶ /

ماده ۱ - هر گاه یکی از طرفین دعوی یا شهود و اهل خبره در محاکم و ادارات و طرفین معامله یا شهود در دفاتر اسناد رسمی زبان فارسی را ندانند اظهارات آنها توسط مترجم رسمی ترجمه خواهد شد./

تبصره - در نقاطی که از طرف وزارت عدلیه مترجمین رسمی برای هر یک از زبانهای غیر فارسی تعیین نشده باشد محاکم و ادارات ثبت و دفاتر اسناد رسمی مترجمی که طرف اعتماد باشد برای ترجمه تعیین می نمایند./

ماده ۲ - ترجمه اسناد ذیل باید از طرف مترجمین رسمی یا مأمورین سیاسی و کنسولی تصدیق شده باشد./

الف - اسنادی که در یکی از کشورهای بیگانه یا در ایران به یکی از زبانهای غیر فارسی تنظیم شده و در یکی از محاکم و ادارات ایران مورد استفاده باشد./

ب - اسنادی که در ایران تنظیم شده و ترجمه آن به منظور استفاده در یکی از کشورهای بیگانه مورد حاجت باشد./

ماده ۳ - ترتیب تعیین مترجمین رسمی و تصدیق امضای آنها و میزان حق الزحمه مترجمین و خرج تصدیق ترجمه مطابق نظامنامه که از طرف وزارت عدلیه تنظیم می شود خواهد بود./

این قانون که مشتمل بر سه ماده است در جلسه بیستم خرداد ماه یک هزار و سیصد و شانزده به تصویب مجلس شورای ملی رسید./

/